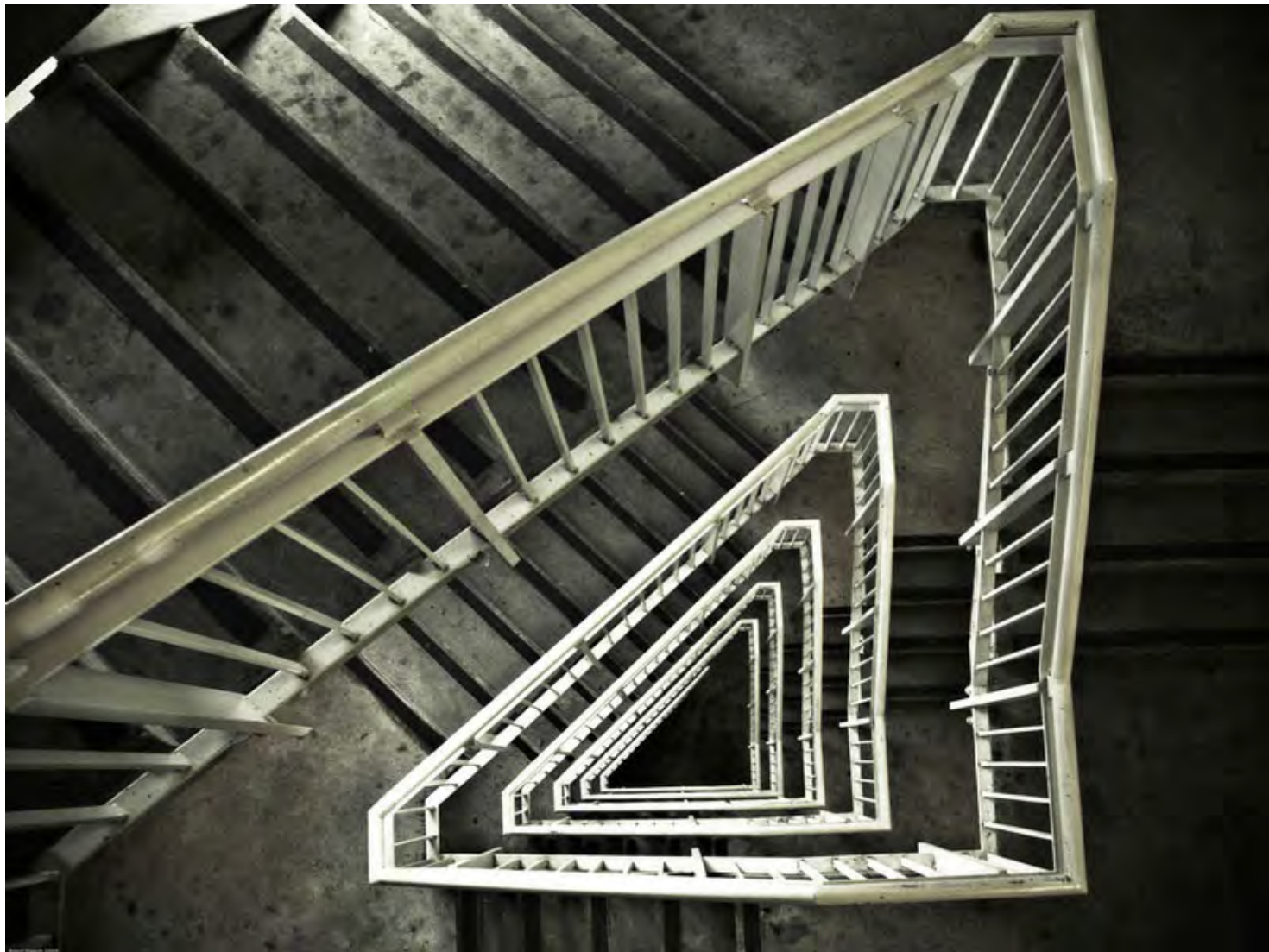

Birtalan Ferenc CSAK A TÖRTÉNELMI HŰSÉG MIATT

 ligetmuhely.com/birtalan-ferenc-csak-a-tortenelmi-huseg-miatt/

négy hete másztam meg a három emeletet
tomi elém jött a másodikig
fölkészíteni
már nem tudsz figyelni rám
ennyit a most-szombat történetéhez

az árusnál virágokat válogattam
mamához kacskaringósan de odataláltunk
a gyalogút nekem már járhatatlan
kidobtuk a régi csokrot
te vihetted pár hete még
vizet engedtünk a gagyi serlegbe
s bele a friss tarka virágot
memorizáltam a kolumbárium számát
amit pár nap múlva újra elfelejték
figyeltem a sírkövesek hogy kitalálták

ha jobbra a virágtartó balra írják a nevet
egyszer néztem vissza
vigyázva a töredezett betonon meg ne botoljak

öcsihez fehér gerberacsokrot vittem
nem emlékeztem van-e váza
ősszel esett amikor mentem
s hiába kerestem
hiába
elintézte harmincnégy év a fedlapot
tegnap nyírhattak füvet
az elszürkült kövön betakarták odahullt szálak
az ólombetűket

pár lépésnyire
amit nem hittem két hete
megismertem a dőlt járólapot
mit fájós lábammal kikerültem

nyoma sem volt huszonnyolcadikának
fekete írás számok márványlapon
elárvult bodza éjszínű kavics
sütött a nap szikrákat szórt a murva
rátettem a koszorút
semmit ne takarjon
kicsit balra
alulra
hangya mászott az évszámok alatt

számok betűk a neved
abszurd helyzet
hogya lap alá képzeljelek
ahogy nem a többi holtat
lélegzetem sincs nélkületek
belém költöztök mind ti voltok
az örökké olyan megfoghatatlan
mint a holnaputánal terhes holnap

kép | Brent Weech, flickr.com